

Andreas Schröder

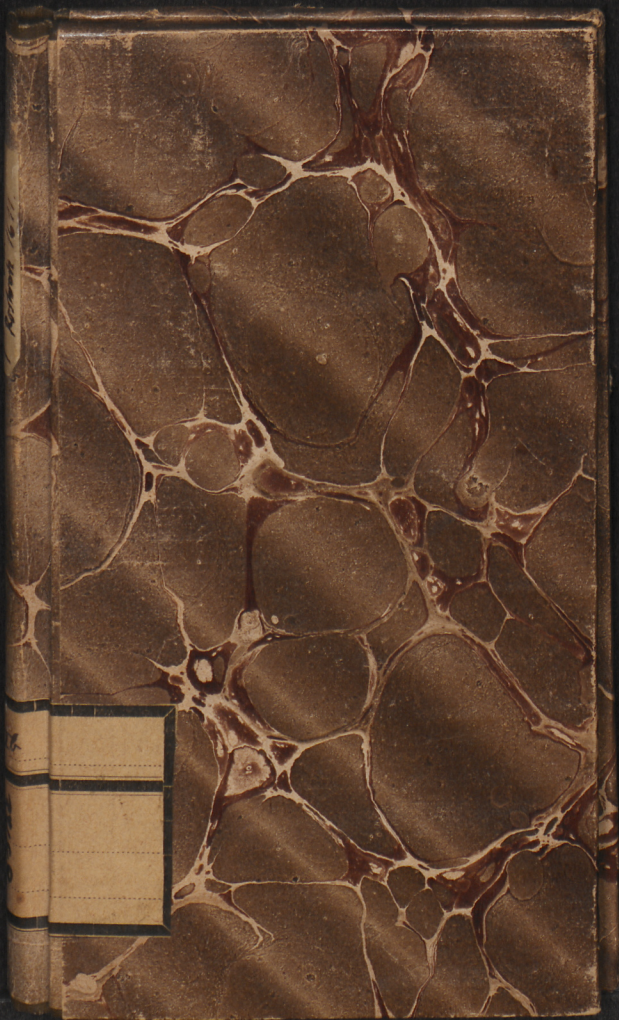
Aulicus Politicus Illustrissimo Principi, ac Domino, Dn. Johanni Adolpho, Heredi Norwegiae, Sleswici, Holsatiae Duci, Comiti Oldenborgi, & Delmenhorsti, &c. ... (ut esset aeterna subiectionis, & observantiae nota)

Rostochii: typis Richelianis, 1611

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742546306>

Druck Freier Zugang

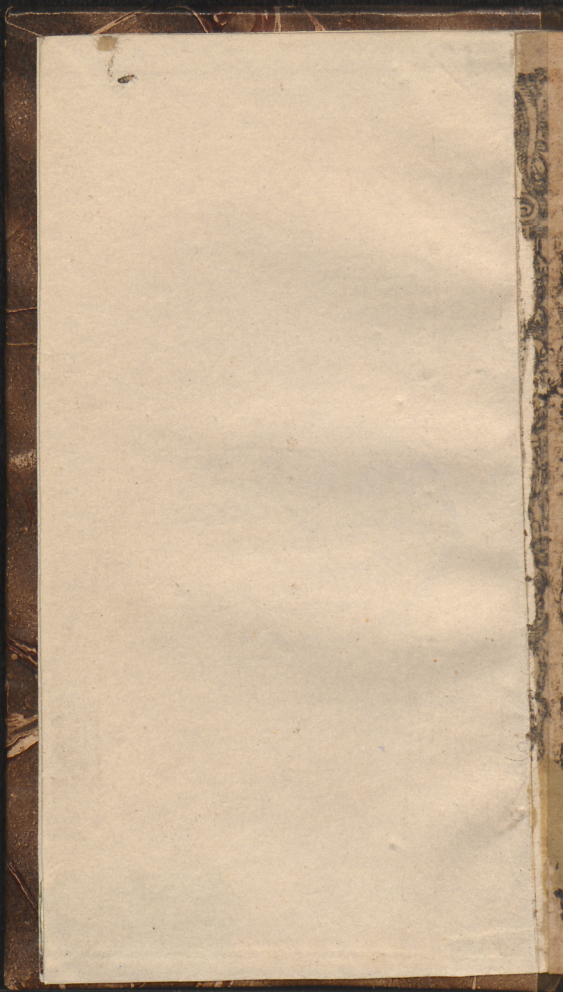

GERUNDEN BEI
W. SCHORNACK
ROSTOCK 1/M.
GRÜNER WEB S.

710-3489

156
Aulicus Politicus
Illuttrissimo Princi-
pi, ac Domino,
DN. JOHANNI
ADOLPHO,
Heredi Norvvegiæ, Sle-
svvici, Holfatiæ Duci, Co-
miti Oldenborgi, & Del-
menhorsti, &c. Dn. meo
benignissimo.

(ut esses æterna subjectionis, & ob-
servantiæ notæ)

consecratus per

ANDREAM SCHRODERN, Flensb.

OS(:)S

Rostochij, typis Richelianis.

ANNO MDCCXI.

iv.

M.

Elia.

st.

M.

Vid.

Cras.

ap.

rod.

Sub. 2. 1. 6. - 3489.

1748 - 1750

u
N
g
q
lu
pe
lu
ci
m
ge
di
cy

Aulicus politicus.

I.

Aulam quis ingredi
animus, Fictatem
inprimis colant:

Omnia etenim bona eveni-
unt colentibus Deos, adversa spernentibus.

Nobis Romana civitas quae omnia post Reli-
gionem semper ponenda duxit, etiam in
quibus summae Majestatis conspici decus vo-
luit, testis: Testis Dionysius Siculus, qui licet

per sacrilegium ex omnibus templis & de-
lubris pecuniam abstulerit, debitaq; suppli-
cia non exsolverit, dedecore tamen filij

moreus penas rependit, quas vivus effu-
gerat. Lento scilicet gradu ad vindictam
divina procedit ira, tarditatemq; suppli-
cia gravitate compensat.

A 2

Vos

Liv.

V.M.

Ælia.

Iust.

V.M.

" Vid.

" Craf.

" ap.

Heroda.

II.

*Vos hic præcipue, qui vo-
ro Principum Religionem, quo gratia au-
gescat, fovetis, attendite; Fugite, fugite,
valde s'vadeo: Fucus hic, fumus, & tandem
vester Princeps quantum serò, serò tamen
Imperatoris illud proferet: Creatori si non
Dres. " fidelis, quid creatura? verè hic; & sic vos
inconstantes, & leves:*

*Justum & tenacem propositi
virum*

*Nō civiū ardor prava iubentiū,
Non vultus instantis Tyranni,
Mente quatit solidā.*

*Non, non potest, mihi mi homo cre-
de. Si quidem quæ facta lædunt pietatem;
Iusti. " existimationem, verecundiam nostram;
" nec facere posse bonum, credendum est.*

Vid.

Sleid.

de Fr. A.

de Spi-

va.

III.

*Monendus hoc loco Con-
cionator Aulicus, ne se immisceat civilibus
nego-*

negotij. absurdum enim hoc & approbri-
osum.

Institi-
amus.

IV.

Concionator nec omnia
emendare studeat, quia hoc in aulis impos-
sibile; nec in omnibus conarveat, quia cum
Epicuri de grege.

Her.

V.

Institiam dein, qui in aulis
vivitis, admodum amaris: Quam enim in-
visa, abhorrens, & odiosa res Injustitia,
Sannio apud Comicum declarat:

Mur.

Leno sum (inquis) fateor, perni-
ties communis adolescentium,
Perjurus, pestis: tamen tibi à
me nulla orta est Injuria.

Ter.

VI.

Magna proinde vestra
auctoritas, si princeps vos tales, quales
Zalencus, Aristides, Mardus, cognoveris;
amiti hoc efficit viri Aulici, sicq; con-

Ælia.

Æl. de

Leo.

Did. In | *vetudone precibus calamitosorum illachry-*
finia. | *mari oportere docebit.*

VII.

Tac. | *Absit interim, ut vos se-*
| *veros nimirum me hoc modo velle quis ca-*
| *villetur; iuncta in melius relata placebunt.*

VIII.

Tac. | *Hoc verò ne tribus rebus.*
| *imperio perniciosissimis delinquatis, mise-*
| *ricordia, voluptate orationum, lenitate, mo-*
| *nito. Cambysis exemplo.*
| *Discite justitiam moniti, & non*
| *temnere Divos*

IX.

Virg. | *Facilius autem illam vo-*
| *bis assequi potestas, si Avaritiam fugiatis,*
| *ne apud vos dicatur:*
| *Auro pulsa fides, auro venalia*
| *jura.*
| *Ego, ut de me fatear,*

Odi

Odi dolosas munerum & ma-
las arteis.

MATA

Imitantur hamos dona, nam
quis nescit

Avidum voratâ decipi scarum
muscâ.

X.

Modum Aulicæ à Insti-

niano præscriptum vide: neq; omnia, neq; Plus.
quovis tempore, neq; ab omnibus vult acci-
pi; non omnia, quia parva munera diutina,
locuplera non propria esse consueverunt:
vid. Idem lat. de alijs.

XI.

Bona quoq; mihi videtur

Hastings apud Comineum Com. lib. 2.
practica.

XII.

Ego consultum judicarem,

ut à privato munera accipiendo modum

A 6

EX-

Plus.

excederes; a Principe, si absq̃ tui, vel bonorum, vel honorum detrimento, partim Epaminondæ exemplo motus, non distraderem.

XIII.

Cons.

Plus.

Tac.

Principi tamen tuo perpetuo auctor vivas, aliorum Principum ministros semper hâc arte capias, nec intermitteratur, primo quamvis aspectu repellatur. Sic Ludovicus IX. Gallia Rex, de quo Comminius in commentarijs ubiq̃: Sic Philippus Alexandro parens, qui cum munificentiâ potiri conaretur, quaesivit, num etiam auro onustus assellus ejus urbis moenia transcendere posset; Sic Augustus Caesar, qui militem donis, populum annonâ, cunctos dulcedine ory pellexit.

XIV.

Ipse ergo serves inter Liberalitatem & Avaritiam medium. Convivia cautè celebres, id est, nec nimis laute nec nimis frequentâr.

Aut

Aut largitate nimia, aut parsi-
monia

Tet.

In eandem fraudem, ex hac re,
atq; ex illa incidet.

XV.

*Tibi etiam quaso quis lar-
giatur quid (Belizarium respice) si te au-
ta deieceris, crumena defeceris*

Quamobrem omnes cum secun-
da res sunt maxumè, tum ma-
xumè

Tet.

Meditari secum oportet, quo
pacto adversam arumnam fe-
rant,

Pericla, damna, exsilia.

XVI.

*Sanum ideo & salubre
consilium videtur, qv: officijs funguntur bo-
ni, pecuniam, qvâ villam, vel arcem pro
viribus comparant, colligere; idq; in dirione*

A 8

prim.

Principis exteri, ut si gratia aliquando (lib-
ci enim non potest, quam varia Principum
cogitationes, nec quis eas intelligit) desti-
tut, non solum victum & amictum habeant,
sed etiam patronum, si iuste egerint, alium
Principem.

Cogitamus pusillus quam sit
sapiens bestia,
Ætatem qui uni cubili nunquam
committit suam,
Quia si unum ostium obsideatur,
aliud perfugium gerit.

XVII.

Superbiam item fugatis
qui aulici; Dedecus enim & detri-
mentum esse comites ac velut pedissequas
Superbiae Ludovicus olim Galliae Rex dixit.
Et princeps sciet,

Parcere Subjectis, & debel-
lare superbos.

Vos

XVIII.

Vos verò præcipuè nunc
 qui nobili genere orti, monitos volo. ne
 stemmate inferiores, licet Principi princi- Plus.
 pes sitis, ludibrio habeatis; An non enim
 opprobrium æternum, cum vobis fortuna
 Agamemnonis personam imposuerit, Ibersi-
 te actiones referret?

XIX.

Quàm parva ad hæc tem- Polyb.
 poris intervalla homines in excelsum gra-
 dum collocent, & eosdem rursus ad extre-
 mam miseriam & calamitatem redigant,
 atq; eos maxime qui in aulis Principum
 vitam agunt, cogita; Quare,

Unus tibi hic dum propitius Plan.
 Juppiter,

Tu istos minutos cave DEOS
 floccifeceris.

max.

maximè,

ter.

Abs quivis homine cū est opus,
beneficiū accipere gaudeas.

XX.

*Tibi autem qui tantū
nobilem sanguis, & tamen nimium super-
bire vis, an non quilibet obiciet?*

ru.

Majorum primus quisquis fuit
ille tuorum,

Vid.

Elia.

Car.

Aut pastor fuit, aut illud quod
dicere nolo.

Et licet vir magnus,

er.

Et genus, & virtus, nisi cum re,
vilior algâ est.

itaq; omnes

r.

Quàm estis maximè
Potentes, dites, fortunati, no-
biles,

Tàm maximè vos æquo ani-
mo æqua noscere

Opor-

Oportet, si volitis perhiberi
probos,

Aliàs Adelphasium meretrix concludet:

Bono ingenio me esse ornatam, PLAUS.
quàm auro multum mavolo:
Aurum in fortuna invenitur,
in natura ingenium bonum.

XXI.

Ignobiles contra in aulis
qui vivitis, nobilibus hoc etiam, licet vos
maiores, nonnihil concedite; Ratio, fortu-
na non mutat genus. Quid proinde tam in-
stabile, quàm potentia non suâ us nixa,
benè ponderate.

XXII.

*Ad summam (ut brevi-
ter concludam) sic vivite, ne audiat ali-
quando.*

Nescia mens hominum fati sor-
tisq; futuræ,

Et

vir

Et servare modum rebus sub-
lata secundis.

Duc. Hauri, hauri quicquid es; non enim
semper tuus Adversarius Molossorum Rex;
qui peperit Themistocli profugo dicenti;
se nunc multò imbecilliorē ab illo ledi,
quā ille tunc fuisset, quā laesus: at genero-
sū esse pares à paribus expectere ultioneus.

XXIII.

*Faciles itaq; vos potius
vellem & optarem, cum senex Terentianus
dicat,*

*Re ipsā repperi,
Facilitate, nihili homini esse
melius, neq; Clementiā.*

*Stini-
us. ,, Sic, sic est. Medio tamen tutissimus i-
bis, Oraculum audi; Nimia familiaritas,
contemptum parit, & Poeta rectè:
Nulli te facias nimis sodalem,
Gaudebis minùs; & minùs do-
lebis.*

Cle-

XXIV.

*Clementia porrò à sene
desideratur. Quia verò magis proprium
Principis bonum, Principi tuo hanc devam
commendabis, ubi neq; propter unius impro-
bitatem, intermittendas bene de alijs me-
rendi occasiones svadebis.*

Cont.

Sal. ep.

i. ad

Cas.

vid.

XXV.

*Commonefacere hic non-
nullos Aulicos opus, ne Clementiâ Principis
cotidie precando abutantur, sed tempus
justum observent, hilares num Principes;
illis num legatione vel aliâ quâpiâ re mul-
tum profuerint; profint autem si poterint
vel ipso vitæ periculo, exemplo militum
Alexandri, dolabris murum frangentium;
Germanici etiam legati, mori petiunt, quâ
fidem exuere cupientis.*

Dur. d.

Pas.

Curt.

Tac.

XXVI.

*Sic si Principum gratiam
mereare, statim recipias, nec majora ex-
pettando, præscuras relinquat.*

Tac.

Rusti-

For.
Elian.
Plat.
Iod.

Rusticus expectat dum defluit
amnis, at ille
Labitur, & labetur in omne vo-
lubilis ævum.

XXVII.

Pub.
Syr.
Curs.

*Causa me movens proxi-
ma, multo invidi: Scito enim quid invi-
dia? Dolor animi ex alienis commodis.
Sed tales vobis, o mei Principes, apagite, &
Alexandram, invidos rejicientem, suorumq;
ipsorum tormenta dicentem, sequimini.*

XXVIII.

Plant.

*Postremo quò magis Prin-
cipum gratiam consequaris, Clementiamq;
experiaris, semper illi adesse, mandata eti-
am magnâ diligentia conficere allabores.*

Nihili est qui piger est, nimisq;
id genus odi ego malè;

Vigi-

Vigilare decet hominē, qui vult
sua tempori conficere officia.
Non enim eum expectare oportet,
dum herus se ad suum suscitet officium,

Nā qui dormiunt libenter, sine
lucro, & cum malo quiescūt.

XXIX.

Responderet hic, nī fallor,
quis: vigilare, laborare quid iuvat?

Centum doctūm hominū consilia,
sola hac devincit Dea

Fortuna, atq; hoc verū est. Proinde ut quisq;
Fortunā utitur, Plin.

Ita præcellet, ac exinde sapere
eum omnes dicimus,

Si stulto hoc contigit, nunquam
inficiatus:

Nam sapiens quidem pol ipse
fingit Fortunam sibi Plin.

St. Victrix Fortunæ sapientia: Iuv.

B.

St.

Virg.

Si.

Sua cuiq; exorsa, laborem
Fortunamq; ferent.

XXX.

Plura de Fortuna seu Fato
adduci possent; & innumerabilia, cum apud
omnes scriptores de Fato sententias lega-
mus. Nicephorus Gregoras hac in materia
optimus scriptor, quem lege.

Et haec quae Aulicis communiter observan-
da; nunc de Consiliarijs (alys etiam pleraq;
tenenda) specialiter nonnihil.

XXXI.

Vid.

Liv.

in D. 1.

inre.

Polib.

Qui primum historias
(multum oratoriam facultatem illis necessa-
riam adjuvabunt) cum nulla facilior ho-
minibus ad vitae institutionem via sit, quam
rerum cognitio, calleant.

XXXII.

*Quanta ulterius aucto-
ritatis accessio fiat, si, quod nullibi reper-
tur, illi ex Annalibus, & scriptoribus spe-
rire*

rire valeant, colligere cuilibet sana mentis
homini licet. Utilitas hac primum, nunc
quoq;

At pulchrum est digito mon-
strari, & dicier hic est.

Perf.

XXXIII.

Quod ad Iurisprudenti-
am attinet, nemo adeo cæcus, qui illam
Consiliarijs haud necessariam asserere au-
deat. Turpe namq; ius, in quo versamur,
ignorare.

Iustini-
anus.

XXXIV.

Consiliarius stylo utatur
mediocri. Tubero doctissimus habitus, sed
quia antiquo sermone scribere usu affecta-
vit, parum libris ejus grati habiti.

Iustini-
anus.

XXXV.

Tac.

Tales si Consilarij; por-
ro si magnarum rerum consilia suscipiunt,
estimare debent, an quod inchoatur, Rei-
publicæ utile, ipsis gloriosum, aut promptum
effectus, aut certe non arduum sit.

Vid. ap
Her. d.
Cnidijs
eleg. v.
hist.
lib. i.

B 2

Taci-

XXXVI.

Tacit.

Vid.

Liv.

5. IX.

Plaut.

Taciturnitatem nunc ab

*illis cum Persis requiro, qui magnam rem
sustineri ab eo non posse credunt, cui tacere
grave sit, quod homini facillimum esse vo-
luerit Natura. Rectè hi & laudo.*

*Quippe si resciverint inimici
consilium tuum,*

*Tu opte tibi consilio occludunt
linguam, & constringunt manus;*

*Atque eadem quæ illis voluisti
facere, faciunt tibi.*

XXXVII.

Tac.

Liv.

Et hoc si Principis detri-

*mentum; sin commodum, præcicâ Sævola,
vel Clementis servi utere; vel hoc quasi
amicitiâ aut ebrietate adductus narrasses,
simula. Reges quoque, etiam atque etiam, nul-
li, cum id tuum excidium, significent.*

XXXVIII.

*Pecuniam interdum (quo
glor*

plus credant) largiari. et taceant: Prin-
ceps id facile retribuet.

XXXIX.

Tu tamen si quid etiam Curr.
leve, quo de salute Principis timeatur, nar-
retur, credulus esto, & vana quq; dese-
rentes, Philosa, & aliorum clade motus
admitte.

XL.

Tum hac se ut acceperunt Thuc.
retulerunt (quod Taciti doctrinâ faciant)
vos haud illos aliquâ re puniendos, sicut nec
in alijs consilijs non perulantiè aberrantes,
qui supremi, monentur: bene consulentes,
neq; honore afficiendos, auctores sitis, ne
consiliariorum reliquorum, & ministrorum
vox: si cum & indicamus invisi, & cum ta-
cemus suspecti, quid facere nos oportet? Curr.

XLI.

Quod si quis verò eos qui Com.
aberrant, & labuntur, non esse Principum

§ 6

adbi-

adhibendos Consilijs puer, ille meminerit,
 nati omnes peccare, & labi sunt, quæ pri-
 vatim, quæ publicè, nequæ lex est quæ satis
 valide veter, aut capiat modum. Impera-
 tor Iustinianus hoc animadvertit, & dixit;
 In nullo aberrare, seu in omnibus irrepre-
 hensibilem esse, divinæ uti, solius non autem
 mortalis est constantiæ, seu roboris. Ideoque
 in magno deliberantium numero hoc bonum
 est, quod aliqui semper existunt, qui quod
 ab alijs peccatum est emendant, atque sanant
 Singuli decipere, & decipi possunt, neque
 omnes, neminem omnes deceperunt.

XLII.

Principis ministri, ex e-
 ventu judicent, si utiliter ceptum, nisi &
 quoties prosperè præter opinionem quid fi-
 at, illam & illi felicitatem referant acce-
 ptam.

XLIII.

Quilibet tamen sapiens
 Consiliarius, cum Agricola nunquam in su-

am famam, gestū exultet, sed ad auctorem.
& ducem, ut minister Fortunam referat:
postquam ex consuetudo Regum, ut casus
adversos hominibus tribuant, secundos For-
tune sue.

XLIV.

Consiliarij ulterius mem-
nerint, manus rectè obeundum, nève cum
fortuna potius Prin. ipis loquantur, quàm
cum ipso. Sic barbari qui cum fortuna mu-
tant fidem; vos contrà, licet multis labo-
ris, suadere Principi quid oporteat.

XLV.

Quod ut eò melius fiat, Af-
sentationem Principes fugite. & Consiliarij.
Principes, quia perpetuum malum Regum,
quorum opes sepius Assentatio, quàm hostis
evertit; Consiliarij, quia Principi odiosa; &
inviso semel Principe, seu benè, seu malè
facta premunt. Ecquid. verò vos

B 4

dubi-

Æ. Pro
vid.
Plur.
in vit.
Arax.

Tac.

Polyb.

Tac.

Curr.

Liv.

Tac.

Tac.

dubitaris pessimi Consilii? Cedite, Ce-
dite, Corneliamq; Pisonem potius nullius
servilis sententiae sponse auctorem, & quo-
ries necessitas ingrueret, prudenter omnia
moderantem aspiciite. Lepidum deinceps
pleraq; ob servas adulationes aliorum in-
melius despectentem, neq; tamen tempera-
menti egentem, cum aequabili auctoritate,
& gratia apud Tiberium vigeris, con-
templamini.

Tac.

XLVI.

Elia.

Vid.

ibid. de

Ismen

el. ex

bist. l. i.

Adulationem neq; semper
prohibeo, sed si uester Dux Alexander, cum
Lacedaemonijs, quia DEUS esse vult, e-
dicite: SIT.

XLVII.

Tac.

Quod neq; admitto, nisi
contradicere vitae periculum svadeat, tunc
etiam ut & alias, longinque rursus prius se-
cessum petatis, & si non conceditur, ficta
valetudine, quasi agri, cubiculum non
exire liceat, simuletis.

Hec

XLVIII.

Hæc de Adulatione: cum
qua duo præcipue deponite, Celeritatem, Thuc.
& Iræ.

XLIX.

Concordes sic quoq; invi-
cem sitis, nec studeatis tantum sententijs Lips.
aliorum contradicere. Bis illi stulti, qui Tac.
consilij quamvis egregij, quod ipsi non ad- Thuc.
ferunt, inimici, & adversus peritos pervi- Tac.
caces, sive quod omnes sapere ex suo ore Diod.
volunt. Plautus recte, qui concludet; Ne- dist.
mo solus sibi sapit. trist. l. 2
 ap. Thuc
 vid.

L.

Sapientioribus Consilia-
rijs cedant nihilo minus simpliciores.

Vos priores esse oportet, nos Plaut.
posterius dicere,

Qui plus sapitis.

LI.

Non autem ceditis, alio

&

aliquid

aliquid acutè dicente, prout ad id quod di-
citur laudandum, & ad significandum,
vos sensisse ante quàm diceretur, quum
tardis sitis ad providenda, quæ illinc sunt
eventura.

LII.

Sic nec, qui nec sapienti-
ores, irrideatis alios, quæ enim inde se-
quuntur, docebit latè Gravzæ.

LIII.

Seniores a junioribus di-
scere haud erubescant, etenim

Plaut. Non ætate, verum ingenio adi-
piscitur sapientia.

Iustini- Omnes præterea discere posse, quia o-
mnis artificium incrementum recipit, cogi-
tetur. Rectè, rectè Pomponius; Discendi
an. cupiditatem solam vivendi rationem o-
ptimam in octavum & septuagesimum æta-
tis annum duxi, memor sententiae qui di-
dixisse

xisse fertur: Etsi alterum pedem in tumu-
lo haberem, non pigeret aliquid addiscere.

LIV.

*In legationibus nunc quid
agendum? quam ex scriptoribus repero.
Principem sæpe legatos, si quid explorare
cupit, mittat, moneant Consiliarii; ubi nec
sumptibus ad seducendum parcat, moneo.*

LV.

*Principis quoque Consili-
arii studeant, ne ut Cato olim de Romanis, sic
alius nunc de suis; hæc legatio nec pedes
nec caput, nec cor habet, dicat. Vergilio
Gratior & pulchro veniens in
corpore virtus.*

LVI.

*Mittantur neque im-
periti, illiterati, ut a Ludovico olim
Gallia Rege tenor; Contemnantur hi
C 2 ut vi*

Plus in
vit. Sol.
& Val.
Max.

Com.

Plus.

dist.

Soc. ap.
Ap in
Apol. r.
vid. ut
& Mar.

ut vides ex Cominas; quare et ut & ta-
les sint legati, ne praesens nocumentum,
inposterum documentum.

LVII.

*Miror autem, nec satis
mirari valeo, imperitos talia negotia susci-
pere conari, cum affectare quicquid non de-
beat, in quo vel intelligit, vel intelligere
debet, infirmitatem suam alij periculosam
futuram.*

Iustini-
anus.

Hor.

Metiri se quendam; suo modulo
ac pede
praestat.

LVIII.

*Qui litterati, illiteratis se
non libenter adjungant.*

Ter.

Homine imperito numquam
quidquam injustius,
Qui nisi quod ipse facit, nihil
rectum putat.

Legat-

LIX.

Legatis abeuntibus omni-
bus auctor Tacitus, ne Principis sensus, & si
quid occultum parum exquirant; Anceps
enim, nec ideo assquare.

LX.

Ne temerè quid incipiant,
vel perficiant, proin aulicos monitos volo;
Hoc verò, quando omnibus inscientibus, nul-
liq; audientibus, Principis iussa exsequuntur,
faciunt. Quem sodes tu deinde accersi cu-
pies? Nemo audavit, Princeps sic dixit.

LXI.

Monebo etiam nunc sa-
lubriter, ne, licet ardua res agatur, Prin-
cepsq; vestrorum ope admodum opus habe-
at, Principes vestros in metu continere ve-
leat.

Comin.

Occursare capro, cornu ferit il-
le, caveto.

Virg.

Tu Connelstabium, aliosq; plures, hoc
qui experti, specta, & omen quidem D I I

Coma.

C 3

prohi-

beant, verum in ea tempora natus, quibus
primare animum expedit constantibus
exemplis.

LXII.

apul. Si principis mense lega-
ti interfuerint, sobrietate pro viribus sint
additi. Sapientis viri super mensam ce-
lebre dictum; Prima inquit cratera ad si-
tim pertinet, secunda ad hilaritatem, ter-
tia ad voluptatem, quarta ad insaniam, et
est ebrietas. Verum.

Hor. Quid non ebrietas designat? o-
perta recludit.

Spes jubet esse ratas, in praelia
trudit inermem,

Sollicitis animis onus eximit,
addocet arteis.

Fœcundi calices quem non fe-
cere disertum?

Contractâ quem non in pau-
pertate solutum?

Ta-

LXIII,

Tamen si non effugere

possis,

Natis in usum lætitiæ scyphis,
Pugnare Thracum est, tollite
barbarum

Hor.

Morem, vercundumq; Bac-
chum

Sanguineis prohibete rixis.

LXIV.

Quid alij, qui

Inter pocula quærunt,

Pers.

Romulidę Saturi, quid dia Poë-
mata narrent?

LXX.

Et vitulâ tu dignus & hic.

Virg.

Nam

Ubi lepos, iocus, risus, vinum,
ebrietas, decent

Gratia, decor, hilaritas, atq;
delectatio.

Plaut.

Jua

LXVI.

Apul. *Foca verò non infra soc-*
cum, seria non usq̃ ad cothurnum. Plautus
doctor noster.

Eja haud vestrum est iracundos
esse quod dixi ioco.

Nec tuum quidem est amicis
per iocum, injustè loqui.

LXVII.

Ter. *Focosus quamvis vir Ci-*
cero fuerit, modum tamē apud Plutarchum
in vita Ciceronis videre scivis; Opti-
mus autem modus, cum fallacia alia altam
trudit, ut Dametas, & Menalcas apud Vir-
gilium:

DA. Dic quibus in terris, & eris mi-
hi magnus Apollo,

Treis pateat cæli spatium, non
amplius, ulnas.

ME. Dic quibus in terris inscripti
nomina Regum,

Nas.

Nascantur flores, & Phyllida
solus habero.

LXVIII.

Hic nonnulli obiter notan-
di, qui ita graves, ut ne verbum illis joco-
sum excidas; aut si alijs, stultos hos magni
pronuntians. Vos stulti, nec scitis,
Omnes sapientes decet confer-
re & fabulari.

PLAUB.

Tempora interim discerne, mores quid ve-
lint, vide;

Nam & stultè facere & stultè
fabularier,

PLAUB.

Utrumq; Lesbonice, in ætate
haud bonum est.

Itaq; si tibi libertini ætas, cum libertino
conclude,

Nunc versus & cetera ludicra
pono.

HOR.

LXIX.

Legatis domum redeun-
tibus, narrando, pro ut occasio ferret, vel
latitasset.

laeticiam, vel tristitiam demonstrent. Hoc
cum apud omnes Historicos valde obser-
vatum, monere volui.

LXX.

*Principis ministri, quàm
multi (sic etiam re vera sic) illorum in-
dustria facti Principi devotissimi, certio-
rem faciant Principem. Mirum id in mo-
dum Principis gratiam aug. bit.*

LXXI.

Tamen tu
Qvalem comendes, etiam atq;
etiam aspice, ne mox
In cutiant aliena tibi peccata
pudorem,

LXXII.

Hoc verò maxumè, si nec homo aspectu ri-
bi notus,

Etenim mihi

AUG.

Nō placet, cum illi plus laudant
qui audiunt, quàm qui vident.

Plu-

Pluris est oculatus testis unus,
quàm auriti decem.

LXXIII.

*Ego medius fidius nulli
in Aulis viventi, aliquem, licet vita nota,
Principi commendaret. svaderem. Dubi-
tare enim cogor cum Tacito, forte & forte
nascenti ut ceteris, ita Principum inclina-
tio in hos, offensio in illos, an sit aliquid in
nostris consilijs.*

LXXIV.

*Verum enimverò ne quē-
piam destitutum relinquam, cum homo ho-
minis lupus, de Calumnijs quoq; aliquid di-
cendum antumo.*

Plaut.

LXXV.

*Fugere autem illas omni-
bus modis incumbas,*

Vir.

*Fama malum, quo non aliud
velocius ullum.*

Diod.

Th. hist.

*Tritum proverbium aude: Calumniare au-
dacter, semper aliquid abhæret.*

lib. 3.

vid.

faci-

LXXVI.

Tamen si sic vita,

facile omnes perferre ac pati
 Cum quibus erat cunq; unâ his
 sese dedere,
 Eorum obsequi studijs, advor-
 sus nemini,
 Nunquam praeponens se alijs,
 ita facillimè
 Sine invidia invenias laudem,
 & amicos pares

LXXVII.

Fugere sic inquam calu-

nnias, parare amicos, non verò retinere li-
ces. Nam

Absentē qui rodit amicum,
 Qui non defendit alio culpante,
 solutos
 Qui captat risus hominum, fa-
 mamq; dicacis,

Fin-

Fingere qui non visa potest,
 commissa tacere
Qui nequit, hic niger est, hunc,
 tu Romane, caveto.

LXXVIII.

Addo

Arcanum neq; tu scrutaberis
 ullius unquam,
Commissumq; reges, & vino
 tortus, & irâ.

Hor.

LXXIX.

Tandem omnibus bene-
facito, peregrinis, amicis, nec, ut tibi glo-
riam recipias, alteri infamiam pares.

Tac.

LXXX

Si omnibus, ergò etiam
non in portu navigantibus: hic tu præcipue
cave; hic latet anguis in herba: non

Virg.

Omnes

Ter.

Omnes quibus res sunt minus
secundæ, magis sunt nescio
quomodo

Suspiciosi, ad contumeliam o-
mnia accipiunt magis,

Propter suam impotentiam, se
semper credunt negligi.

LXXXI.

*His nunc præceptis instru-
tus, si calumniæ effugere non poteris,
quod vix, ac ne vix quidem poteris, cum
sciam:*

Plaut.

Istunc thesaurum stultis in lin-
gua situm,

Ut qua stui habeant, malè lo-
qui melioribus.

Ac.

*Si calumniam sentias, des aliquid ru-
moribus, quo consenscant; Convitijs ne-
mo*

mo sciriūſ responder, quān qvī nihil respon-
det, docet Caesar. Viden quid Tacitus
Convitiā, si irascere, agnita videntur,
sp̄reta exoleſcunt. Verum est, & mane-
bit.

Bacchæ bacchanti si velis ad-
versarier,

Plaut.

Ex insana insaniorem facies,
feriet sapiūs.

LXXXII.

*Hec de calumnijs sodali-
um refutandis, & vitandis invicem dicta
sufficiant; nunc de calumnijs, per Conrives
ad Principem quæ oriuntur.*

LXXXIII.

*Tanta autem, prō dede-
cus! calumnia illa, ut non vituperando,
sed laudando, sane ac commodis hominum
insidientur.*

Polyb.

Pe-

LXXXIV.

Pejor verò modus, quan-
do aliquem ex utroque studentes, alium mi-
serum accusantem, calumniisq; miscentem
subdunt, illi interim partes judicis, qua-
si merà equitate, & jure, non ex affectu-
bus impulsus, judicaturi sint, assumunt.

LXXXV.

Similis ferme, cum mi-
nistri Principis, Principi insensum quo
gratiam sibi concilient, deferunt. Hoc Se-
neca à Natali accidit.

LXXXVI.

Pessimus verò, & inevitabile
crimen, cum ex moribus Principis, fa-
discentia quæq; diligit accusator: nam quis
vera etiam dicta creduntur.

Hic

LXXXVII.

Hic murus aheneus
esto,

Hor.

Nil conscire sibi, nullâ palleſce-
re Culpâ.

Optima respondendi species ; proxi-
ma, si tui amici, salvâ conscientia, te ſem-
per Principem eſervâſſe & amâſſe affir-
ment: quod multum, colloquia Principi
ſuſpectorum vitando, confirmabit.

Tac.

LXXXVIII.

*His neq, Princeps ſi con-
demptus, ſed clam inſidias ſtruat, non cum
Cancellario, de quo Comineus, ſi fugere
poteris, expecta, ſed liberam civitatem,
ubi iuris parriceps ſias adi, ibiq, quieſce.*

Vid.

Ælia.

de Ab-
cibiad.

LXXXIX.

*Si autem te inſciente in-
ſidia*

D

Tac.

fidie perfecta, solum insidiarum remedi-
um putat, si non intelligitur, sicq; tua medi-
cina, & gravaminis levamen,

Hor.

Rarò antecedentem scelestum
Deseruit pede pana claudio.

Tandem Princeps agnosces, tibiq; magis
fovebit.

XC.

Curt.

Quæreret hic forsitan a-
liquis, cum Calumniatoribus, famam ad ex-
tremam lineam rodentibus, Dñs pro mieli-
ore stantibus causa, duellum an non inire
liceat? Sine Principis Consensu haud sva-
demus. Icti dist. feu. l. 2. §. 2. 7. C. si
rusticus, & totum ferme duelli processum
Constit. Frid. ibid. d. inc. c. itas. vid.

XCI.

Fus Canonicum quamvis
in totum contradicat, omnibus tamen
legem

legendibus Consultissimi Dni. *Martini*
von der *Nieden*/ *Consiliarij Regij*,
Promotorij, & *Affinis colendissimi Rhythmi*,
aridebunt scio; qui tales,

Wer da will Alles Rechen
Manu bellatoriâ,

Der wirdt sampt sein Sterck zer-
brechen/

Nec erit victoria.

Darumb leid/meid/ vnd warch der
Zeit/

Tunc eris in gloria.

XCII.

Dictum verò Polybij (ta-
lia & apud alios auctores multa) nihil
esse aut faciendum injustè, aut patien-
dum turpiter, ut pace frui valeamus,
de Principibus dictum; & tunc ve-
rum, si iusta ac pia bella dñi avertantur,
licet foris viro honestè mori.

D 2

In

Tu ipse quid tempus, quid circumstantia
velint, video. Ego claudo.

T^q C.

ILLUSTRISIME
PRINCEPS,

hec qualia qualia, eodem s-
nimo quo profecta, magni
Artaxerxis memor, susci-
piat, submisit & obmixe ro-
go, Fave, fove, Domine
benignissime.

Sint Mecænates, non deerunt
Flacce Marones,

Martialis; ego idem ut a T.
C. spero. Sic unice peto, offeroq;
huic & alijs quavis omnino em-
pat, omnia mea Bianci exem-
plo.

Vos

Pes vero

MEI AMICI,

hec in trahiduum libris plurimum
destituro (domi enim & extra
Academiam) elaborata. si non satis
copiose, ignoscite sedes, & si non
laute satis, aetate

Majores majora sonent, mihi
parva locuto

Sufficit in vestras saepe redire
manus.

Marr.

Quibus

PRINCEPS CLEMENTISSIME,
CETERIQUE OMNES BONI

benè valete, & vincite
Virtute verà, quod fecistis an-
cidhac.

Plaut.

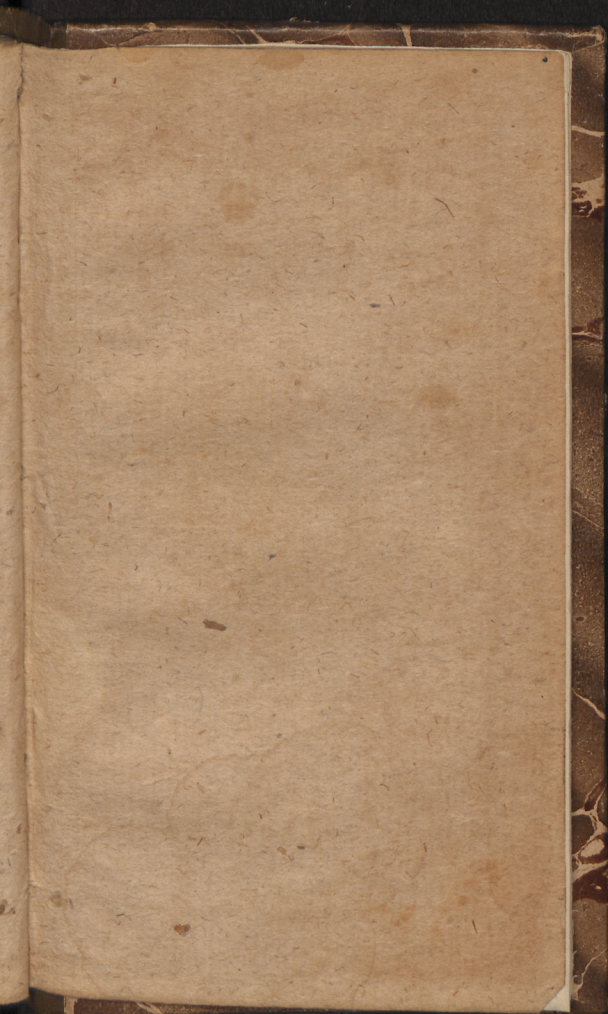
FINIS.

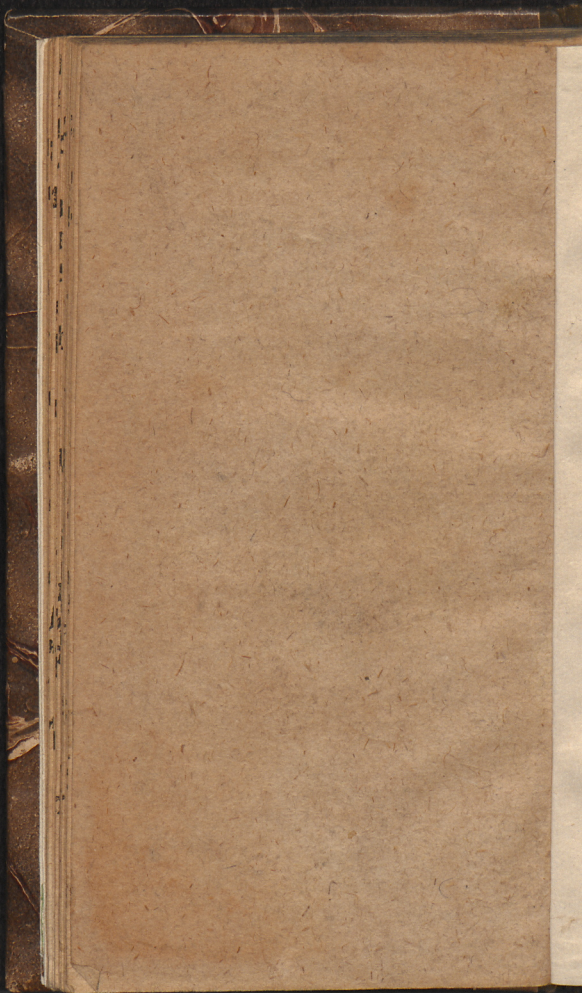
Incip.

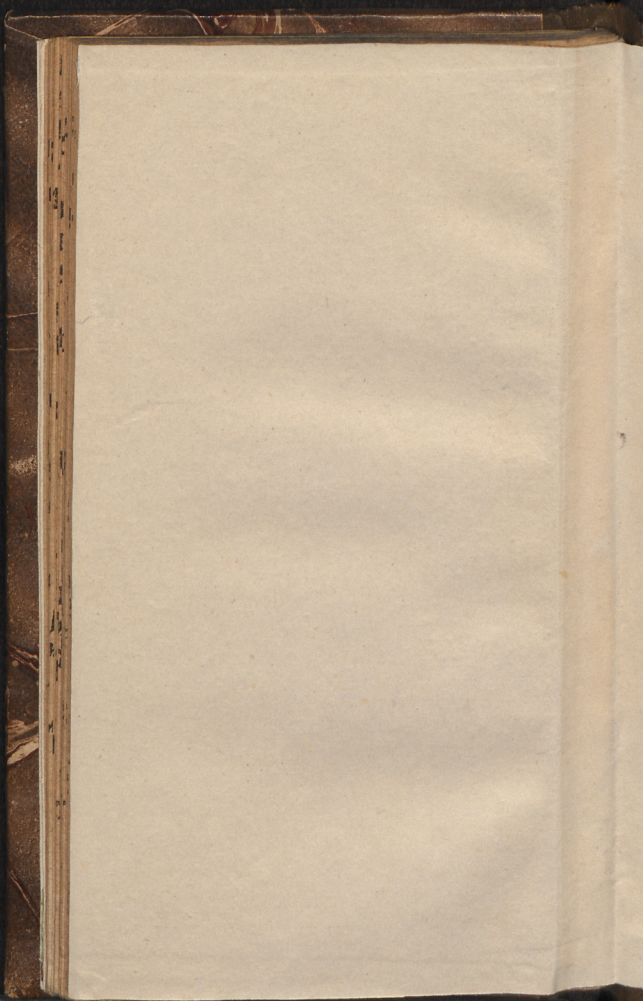

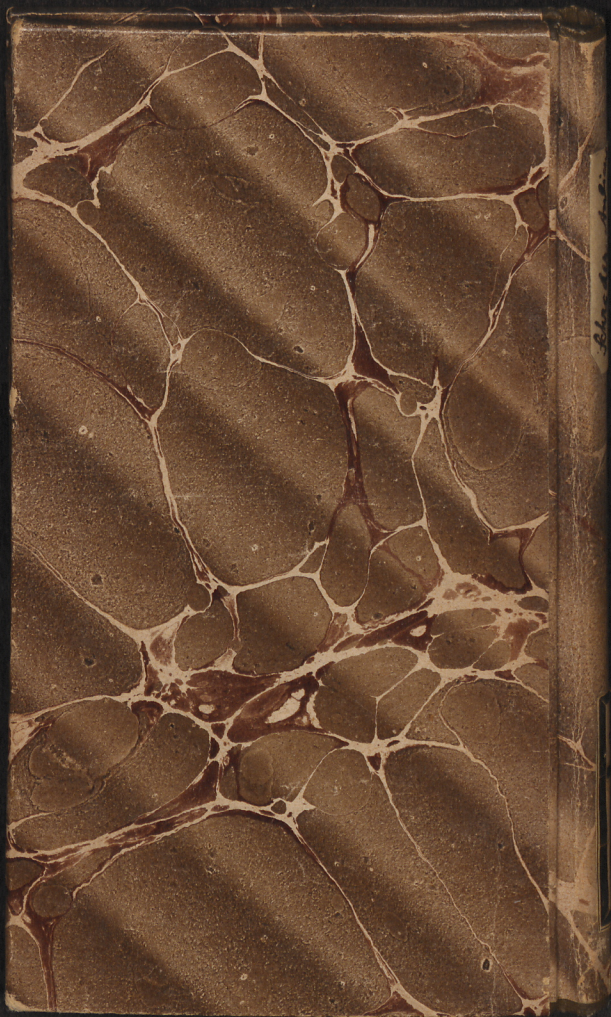
Incivile est, nisi totâ l. perspe-
cta, unâ aliquâ particulâ e-
jus propositâ judicare,
vel respondere. l.
24. ff. d. ll.

legendibus Consultissimi Dni.
von der Meden/ Con
Promotoris, & Affinis colenda
arridebunt scio; qui tales,

Wer da will Alles Rech
Manu bellatoriâ,

Der wurde sampt sein
brechen/
Nec erit victoria.

Darumb leid/meid/ vnd
Zeit/
Tunc eris in gloria.

XCII.

Dictum verò P

lia & apud alios auctores
esse aut faciendum injust
dum turpiter, ut pace f
de Principibus dictum i
rum, si iusta ac pia bella
licebit forti viro ho

D. 2

